

[Finansministeren.]

beskatningen af formuer på op til $\frac{1}{2}$ mill. kr. — men man sagde ikke noget om, hvor de 40 mill. kr. skulle komme fra. Det begrænser jo en forslagsstillers muligheder, når han, som jeg, har sat sig den opgave at få det hele til at hænge sammen, og derfor har jeg kunnet gå knap så langt. Men da jeg mener — det vil jeg gerne gentage — at der virkelig er god grund til at lette formueskatten, særlig i alle de tilfælde, hvor folk kun har en formue at leve af, har jeg stillet det forslag, at formueskatten ikke må overstige indkomstskatten til staten. Dette medfører — for at tage et enkelt eksempel — at en mand, der har 100 000 kr. i formue og godt 5 000 kr. i indkomst, og som hidtil har betalt 1 031 kr. i skat, efter forslaget kommer til at betale 516 kr. Det er dog en halvering af skatten. Når man siger, at der i dette forslag intet hensyn er taget til opsparingen, synes jeg, det er værd at drage dette frem.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at en af grundene til, at jeg ikke har kunnet tage lige så mange ting med vedrørende opsparingen, som martsforslaget gør, er, at noget af det er gennemført og gennemført i ret stor enighed her i salen ved ligningslovens vedtagelse. At pensionsforsikringspræmier m. m. — som alle ved — fremtidig skal kunne fradrages fuldtud, er jo en meget stærk begunstiggelse af opsparingen. Jeg kan godt her bekende, at jeg deltog i Sparekasseforeningens generalforsamling i Aalborg i tirsdags, og jeg fik af drøftelserne dér det indtryk — jeg havde også gået og tænkt lidt over det i forvejen — at vi måske nok er kommet ind på at begunstige de opsparinger, der foregår i form af forsikringer og lignende, jeg vil ikke sige: for stærkt, men noget stærkt i forhold til de begunstiggelser, der gives andre former for pengeopsparing, f. eks. i sparekasser og lignende institutioner. Det er altså et punkt, jeg mener vi må tage op til overvejelse, og vi må så se, om vi kan tilvejebringe en ligestilling.

Det ærede medlem hr. Poul Møller og også det ærede medlem hr. Erik Eriksen var inde på, at jeg jo havde talt meget om, at det var godt at fremme opsparingen; men mit forslag var en grumme salve imod den. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr.

Poul Møller sagde, at jeg mener, vi skal fremme opsparingen, og jeg mener også, at forslaget indeholder mange ting, der stimulerer opsparingen.

Men dernæst vil jeg sige: både det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Erik Eriksen mente, at de bestemmelser i forslaget, som tilsigter en forskydning i beskatningen, idet skatteforhøjelsen for de store indkomster skal anvendes til nedsættelse af indkomstskatterne for den almindelige befolkning, i sig selv ville få til følge, at samfundets økonomi brød sammen — og jeg ved ikke alle de andre frygtelige ting, der blev nævnt. Det synes jeg vi skal tale om i udvalget; vi må så se på, hvad tallene kan fortælle os. Jeg mener, at det alt i alt vil komme til at dreje sig om 150 mill. kr.; der flyttes fra — skal vi sige — indkomstlag, hvor opsparingstilbøjeligheden er større, til indkomstlag, hvor der er *ingen* opsparingstilbøjelighed, for jeg er naturligvis ganske uenig med „Politiken“, når bladet mener, at de almindelige indkomster, mellemindkomsterne, her i landet ikke sparer op. Men det må indrømmes, at opsparingstilbøjeligheden og muligheden for opsparing er større oppe i de indkomstlag, hvorfra vi flytter de 150 mill. kr., end den er dér, hvor vi flytter dem hen, for det er ganske klart, at jo større indkomst man har, jo større er muligheden for opsparing. Skal vi nu sige, at opsparringsprocenten på grænsen for de højere indkomster er ca. 60 — for ingen vil vel komme og fortælle mig, at man dér opsparer alle pengene, der købes immervæk en del flotte biler og foretages nogle udenlandsrejser, og der er også et vist forbrug, man kalder luksusforbrug — medens opsparringsprocenten for mellemindkomsterne, der får skattenedsættelse, måske kun er 20, så bliver den 40 pct. af de 150 mill. kr.; der bliver så tale om en nedgang i opsparingen på ialt 60 mill. kr. Men det er tal, vi kan diskutere. Sætter vi heroverfor, at tilskuds-fonden medfører en årlig opsparing på 30—40 mill. kr., er vi nede på en nedgang i opsparingen — beregnet på denne måde — på 25 mill. kr. eller ikke engang 1 pct. af den årlige opsparing her i landet. Hertil kommer — og det er egentlig for mig det afgørende i alle disse ræsonnementer — at opsparingen i langt højere grad bevæger sig